

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΑΧΘΕΝΤΕΣ ΝΕΚΡΟΙ

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ Η. STEIN

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

Μελανά σύνεφα συνεσωρεύοντο στὸν οὐρανὸν. Ἐκάλυπταν σχεδὸν τὸ ἀεροπλάνο ποῦ φιλοξενοῦσε τὸν Μπέργκερ καὶ τὸν Μπίλ κατὰ τὴν φυγὴν των.

Μὲ τὰ δόντια συνεσφιγμένα καθώτανε ὁ Κάρλος στὸ τιμόνι. Ὁ Μπίλ εἶχε ξαπλώσει ἕνα χαρτί μπροστά του.

— Ἐδῶ εἶναι τὸ σημεῖο, ἐφώναξε, λοιπὸν κοντεύουμε.

— Κατέβα κάτω Κάρλε, ἐφώναξε πάλιν δυατά γιὰ ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τὸν σύντροφό του.

Τὸ ἀεροπλάνο ἄρχισε νὰ κατεβαίνει. Ὅλο καὶ ἐπλησίαζε πρὸς τὸ ἔδαφος, ἕως ὅτου τέλος προσγειώθη. Ὁ Μπέργκερ ἐπήδησε ἔξω.

— Οὐφ, εἶπε, ἦταν καιρὸς.

Καὶ ὁ Μπίλ εἶχε βγῆ πειὰ ἀπὸ τὴ μηχανή.

— Ἐδῶ ἡμαστε ἀσφαλεῖς. Ἄς ἀφήσουμε λοιπὸν ἐδῶ τὸ μηχανήμα.

— Ναὶ εἶπε ὁ Μπέργκερ καὶ τὸ προσέδεσε σὲ μιὰν ἐξοχή. Γρήγορα τώρα στὸ σπήλαιο. Ἐδῶ δὲν ἔρχεται κανεὶς.

Καὶ τώρα ἄρχισε μιὰ νουραστικὴ κατάβασις. Ὅλο καὶ πειὸ βαθειά. Μὲ τὰ τέσσερα τέλος ἔφτασαν στὸ σκοπὸ τους.

— Νὰ ἐδῶ κάτω δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ κανεὶς εὐκόλα, εἶπε ὁ Μπίλ.

— Καὶ τὴν ἄλλη ἐξοδο τὴν ἔχω ἀσφαλίζει καλλίτερα, τοῦ ἀπήγγησε ὁ Μπέργκερ.

Ἐβάδιζαν τώρα σὲ μιὰν ξηραμένη κοίτη

ποταμιοῦ. Ἐνας τεράστιος βράχος τοὺς ἔκλεισε τὴν δίοδο. Ἀπὸ πίσω ἀκουγότανε τὸ ποτάμι.

— Θὰ ἀναγκασθοῦμε τώρα νὰ κολυμβήσουμε; ἢ θὰ μετακινήσῃ τὸν βράχο; εἶπεν μὲ ἀπορία ὁ Μπίλ.

— Μὰ δὲν εἶναι ἀναγκαῖο. Ὁ Μπέργκερ ἐγέλασε. Ἐπήγε πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ ἐμποδίου. Ἐκεῖ εἶχον προσκολληθεῖ σιδηρῆς λαβίδες μὰ κατὰ τρόπο ποῦ νὰ μὴ φαίνεται. Ὁ Μπέργκερ ἐπιείστηκε καὶ ἀνέβηκε.

Ἀκολουθεῖ με, ἐφώναξε ἀπ' ἐπάνω στὸν Μπίλ, ἔσκυψε καὶ ἐξηφανίσθη.

Ὁ Μπίλ τὰ ἔχασε. Ἀλλὰ ἀμέσως συνῆλθε καὶ ἔκαμε τὰ ἴδια. Ἀφοῦ ἀνέβηκε ὠλισθήσε ἀπὸ ἕνα εἰδικὸ ἀνοιγμα καὶ ἔπεσε κοντὰ στὸν Μπέργκερ.

— Θανασιὰ εἴσοδος ἔ; πῶς σοῦ φαίνεται;

Ὁ Μπίλ ἐσηκώθη πονώντας ἀπὸ τὸ πέσιμο. Καὶ πάλιν ἐπροχώρησαν ὅτε ἕνας ἄλλος βράχος τοὺς ἔκλεισε τὸν δρόμο.

— Πάλιν τὰ ἴδια, ἐφώναξε ὁ Μπίλ μὲ ἀγωνία.

— Ὅχι, ὄχι, αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλούστερο. Ὁ Μπέργκερ ἄναψε μιὰν λάμπα καὶ ἐφώτισε τὸν βράχο. Μιὰ μικρὴ τρύπα ἐφάνηκε στὸν τοῖχο. Ἐπίεσε μὲ τὸ μεσαντὸ του δάκτυλο μέσα καὶ ἀμέσως ὁ βράχος παρεμέρισε χωρὶς θόρυβο.

Ὁ Μπέργκερ μὲ τὸν Μπίλ εὐρισκόντου-

σαν τώρα μέσα σὲ μιὰ κατάφορη σπηλιά.

«Ο Χόλστεν, ὁ Γκόντινορ, ὁ Γιουάν καὶ ὁ Μπάνκ ἐκάθηντο χωρὶς νὰ ξέρουν τι νὰ κάμουν, ἔστο κοινὸ σαλόνι ποῦ εἶχαν νοικιάσει μαζὺ μὲ τὰ δωμάτια των στὸ ξενοδοχεῖο «Πάρμερ».

— Ὡστε τώρα εἴμεθα εἰς τὸ Μπλοῦ Ρίτζ, εἶπεν ὁ Γκόντινορ διακόπτον τὴν σιγὴν. Ὁ φεῖλω νὰ σᾶς ὁμολογήσω κύριε μου, ὅτι τὸ ξενοδοχεῖον εἰς τὸ «Ρίχμοντ» ἦταν πολὺ καλλιτέρο.

— Τί μᾶς ἐνδιαφέρει περὶ τὸ «Ρίχμοντ», τὸν διέκοψε μὲ ἀνυπομονησίαν ὁ Δρ. Γιουάν, ξέρου με πλέον, ὅτι τὸ ἀεροπλάνο τὸ εἶδαν μὲν ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπροχώρησε πρὸς τὰ ἐδῶ.

— Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ Μπέργκερ μέσα στὰ βουνὰ ἀπὸ τὸ κάπου ἔχει κτίσει τὴν φωλιτσα του, προσέθεσε τελευταῖος ὁ Χόλστεν.

«Ο Μπάνκ ἐσιωποῦσε. Ἀπὸ τὴν ἐξαφάνησιν τῆς Τσόε εἶχε βυθισθῆ σ' ἓνα εἶδος ληθάργου. Ὁ Δρ. Γιουάν φοβώτανε μάλιστα γι' αὐτὸν καμμιά μελαγχολία καὶ τὴν μόνη του ἐλπίδα εἶχε βάλει σὲ κανένα ἀπροόπτο γεγονός αὐτοῦ τοῦ ταξειδίου.

— Πρέπει νὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν τοπικὴν ἀστυνομίαν. Δὲν μποροῦμε νὰ καθώμαστε ἔτσι ἄπρακτοι, εἶπεν ὁ Χόλστεν ἀποφασιστικᾶ, ἐσηκώθηκε καὶ ἐβγήκε ἔξω.

Οἱ ἄλλοι κύριοι ἄναψαν τὰ σιγαρέττα των καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν ῥέμβην τοῦ καπνοῦ των. Μόνον ὁ Γκόντινορ ἐξήταξε τὰ πέριξ ἀπὸ τὸ παράθυρο.

— Μὰ δὲν μοῦ φαίνεται ὁ ἀρχεῖος αὐτὸς νὰ ἦλθε ἐδῶ πέρα. Πρῶτα πρῶτα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ προσγειωθῆ σ' αὐτὰ τὰ μέρη!

— Λησμονεῖτε, ὅτι κατῶρθωσε νὰ προσγειωθῆ ἀκόμη καὶ στὴν στενὴ ἔκτασι τοῦ κήπου τῆς στέγης μου. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ὁ Μπάνκ ὕστερα ἀπὸ πολὺν καιρὸ ἐλάμβανε τὸν λόγο χωρὶς νὰ τοῦ ἀπευθύνουν. Ὁ Γιουάν παρετήρησε μὲ προσοχὴ τὸν βιομήχανο.

— Ἀσφαλῶς θὰ σᾶς ὠφέλησε ὁ καλὸς ἀέρας κύριε Μπάνκ. Δὲν κάμνουμε κανὰ μικρὸ περίπατο ἀκόμη;

Ὁ Μπάνκ ἐσηκώθηκε μὲ προθυμίαν, καθῶς καὶ ὅλας τὰς ἄλλας συμβουλὰς τοῦ ἰατροῦ ἀκολουθοῦσε χωρὶς δισταγμὸ.

— Ἀρχίζει νὰ σκοτεινιάζῃ, τοὺς εἶπε ὁ ἐπιθεωρητής, προσέξτε μὴ παραπλανηθῆτε καὶ μὴ ἀργήσετε πολὺ. Ἐγὼ ἐν τῷ μεταξύ θὰ ἀναπαυθῶ λιγάκι.

Ἡ Νέα Ὑόρκη εἶχε πάλι μία σενασιὸν ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Σάσα Πάβλοβιτς δὲν ἦταν ἔνοχος γιὰ τὸν φόνο τοῦ Κίγκι ἀφέθη ἐλεύθερος. Ἐπέστρεψε στοῦ Μπορούσοφ καὶ στὴν ἀνηψιά του Λίντα.

Ὑστερα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ὁ Μπορούσοφ ἐξηφανίσθη χωρὶς ν' ἀφήσῃ κανένα ἕχνος. Ἀπελπισμένη ἡ Λίντα καὶ ὁ Σάσα ἔτρεξαν στὴν ἀστυνομία..... πλὴν εἰς μάτην. Αἱ ἀναζητήσεις δὲν κατέληξαν σὲ κανέν ἀποτέλεσμα. Κανένας δὲν μποροῦσε νὰ δώκῃ μιὰ πληροφορία.

Καὶ πάλι ἠρעυνήθη ἡ κατοικία μήπως εὑρεθῆ κανέν ἕχνος. Πλὴν τίποτα. Μόνον εἶδαν, ὅτι ὁ Μπορούσοφ θὰ εἶχε ἀλλάξῃ ἔροῦχα μὲ πολὺν βιασύνη γιαι ὅλα του τὰ ἐνδύματα ἦσαν πεταγμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ δωμάτιό του. Ἀφῆνης ὁ Σάσα ἐπετάχτηκε ἐπάνω καὶ ἐφώνησε! «Τὸ κλειδὶ τοῦ θησαυροῦ» Ἡ Λίντα ἐτρόμαξε. Ἦξευρε ὅτι ὁ θεῖος τῆς ἐφύλαττε τὰ χρήματα τῆς Ῥωσικῆς κοινότητος. Ποῦ νὰ εἶχε μόνον τὸ κλειδί; Μήπως τὸ εἶχε δώσει σὲ κανένα συντροφο; Ἐνα ταχὺ ἐρώτημα ἀπέρριψεν αὐτὴν τὴν ἐκδοχὴ. Ἐρεθισμένα περιεστοίχισαν ὅλοι τὴν Λίντα. Καὶ πάλιν ἔψαξαν μέσα εἰς τὰ διάφορα ντουλάπια. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰ ἀναζητήσεις ἀνεκάλυψαν ἐπὶ τέλους τὸ νυκτικὸν του, μὲ ταραχὴ ἡ Λίντα ἐβύθισε τὸ χέρι τῆς στὴν τσέπη του. Ἐκεῖ ἐπὶ τέλους! Ἀπὸ τὴν δεξιὰ τσέπη ἔβγαλε τὸ εἰδικὸ κλειδὶ τοῦ χρηματοκιβωτίου. Δὲν παρετήρησε ὁμως, ὅτι ταυτοχρόνως ἔπεσε ἀπὸ τὴν τσέπη καὶ ἓνα σημεῖωμα. Ὀθριαμβευτικᾶ ἔφερε τὸ κλειδὶ στὸν μνηστῆρα τῆς.

Γρήγορα γρήγορα οἱ νεαροὶ ῥῶσσοι ἀνοῖξαν τὸ χρηματοκιβώτιο σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίαι τῆς Λίντας. Ἦταν ἡ μόνη ποῦ ἐκτὸς τοῦ Μπέργκερ ποῦ τὸ εἶχε ἐπινοήσει καὶ τοῦ Μπορούσοφ ποῦ ἤξευρε τὸ μηχανισμό του.

..... Τὸ χρηματοκιβώτιο ἦταν ἀδειανό!!!

— Ὁ Μπορούσοφ μᾶς ἔκλεψε! Ἐκλεψε τὸν χρυσὸ τοῦ Κίγκι! ἐφώνησε ὁ Σάσα.

— Ὁ Ληστής, ὁ προδότης, ἐβλασφήμησαν

οι άλλοι δύο ῥῶσοι. "Ἐτρεξαν στήν αστυνομία νά καταγγείλουν τήν κλοπή.

— Τρομερό, τρομερό. Δέν μπορῶ νά τὸ πιστέψω, ἡ Λίντα ἐγρονυπέτησε μπρός στό χρηματοκιβώτιο. Τὰ δάκρυά της ἔφθασαν στό πάτωμα.

— Ἀλλά τότε τί ἄλλο, εἶπεν ὁ Σάσα.

— Θά τοῦ ἔκλεψαν τὸ χρημα καὶ θά τὸν ἐσκότωσαν ὕστερα, ἐθρηνοῦσε τὸ κορίτσι. "Ἄς ἐρευνήσουμε πάλιν στό δωμάτιο, ἴσως βροῦμε κανένα σημεῖο πῶς νά μᾶς πείθῃ ὅτι ἀπήχθη βιαίως. Φτωχὲ μου φίλε! Τότε θά ἦταν ἀπληλαγμένος τουλάχιστον ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἐνοχῆς ποῦ τὸν καταλογίζει τώρα.

Ἐμπῆκαν στὸν κοιτώνα τοῦ Μπορούσσοφ. Μὲ προσοχὴ ἀρχισαν πάλιν τὶς ἐρευνές των. Ἡ Λίντα κατέβαλε ὅλες τὶς προσπάθειές της πλὴν δὲν μποροῦσε νά εὕρῃ τίποτε.

— Ἐδῶ, ἐδῶ, ἐφώνασε αἰφνης ὁ Σάσα, ἐσήκωσε ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἓνα σημεῖωμα καὶ τὸ παρετήρη.

— "Ἐνα τηλεγράφημα τῆς πόλεως—ἀπὸ χθὲς τὴν νύκτα—ἀκου:

«Ἐλάτε ἀμέσως στόπ φέρτε χρυσὸν στόπ κίνδυνος ζωῆς στόπ. Κάρλος.»

— Βλέπετε Σάσα, λέγει ἡ Λίντα, τὸν ἐσκότωσαν,

— Ὁ Μπέργκερ, ὁ ἀρχεῖος, τὸν διέταξε νά πάῃ καὶ ὑπακούει εἰς τὴν διαταγὴν του. Γιατί; ὁ Μπέργκερ τὸν ἀπειλεῖ. ὅτι κινδυνεύει ἡ ζωὴ του, ἂν δὲν μεταβῇ. Ἀλλὰ πῶς φθάνει ἐκεῖ; πῶς μπορεῖ νά ζητή τὸν χρυσόν, ποῦ δὲν ἀνήκει οὔτε σ' αὐτὸν οὔτε στὸν Μπορούσσοφ; Χά! νάτο! Καὶ οἱ δυὸ τους εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια κουβέρτα. Ἀπὸ τότε οἱ παληάνθρωποι, οἱ ἀπατεῶνες..... Μᾶς ἐπρομήθευσαν τὸν χρυσὸν τοῦ Κίγκ γιὰ νά μᾶς τὸν κλέψουν πάλιν. Εἶναι σύντροφοι!

Ἄ Σάσα ὄλο καὶ ἐξηγγιώνετο.

— Γιὰ κοίτα Λίντα. Τώρα ὄλα εἶναι καθαρά. Ὡ! ἐγὼ ὁ γάϊδαρος! Ὡ! ἐγὼ ὁ ἥλιος! Πῶς ἀφήσαμε νά μᾶς γελάσουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο! Πῶς μᾶς καθησύχαζε πάντα ὁ Μπορούσσοφ λέγοντάς μας ὅτι ἀποῦ πάροουμε τὰ χρήματα καὶ τὸ νησι θά γίνουμε ἰσχυρότεροι καὶ ἂν' αὐτὸν τὸν Κίγκ καὶ θά μποροῦμε τότε νά τοῦ ὑπαγορεύουμε τὶς ἀξιώσεις μας. Ὁ Μπέργκερ θά ἦταν σύντροφός μας..... καὶ ἐμεῖς τὸ ἐπιστέψαμε! Ὡ! Λίντα, ὦ! Λίντα πῶς μοῦ φαίνεται

νά ἐμπιστευθῶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους! Πῶς μποροῦσα ν' ἀγωνίζομαι γιὰ τὸ ἰδεώδες τῆς ἐλευθέρως ζωῆς σ' ἓνα νησι ποῦ δὲν ἐγνώριζα κἄν! Καὶ τώρα μᾶς τρῶνε τὰ δύο ποταπὰ ὑποκείμενα τὸ χρυσάφι. Τὸ ὠρατο μας χρημα ποῦ ἦταν προωρισμένο νά μᾶς φέρηεις τὸν δρόμον τῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ Κίγκ εἶναι νεκρός. Κανεὶς δὲν ξέρει τίποτε γιὰ τὸ χρυσάφι. Κανεὶς δὲν θά ἐρωτήσῃ γ' αὐτό. Καὶ ὁ Μπέργκερ καὶ ὁ Μπορούσσοφ θά διάγουν ἓνα βίον ἀμέριμνο..... ξέρεις Λίντα, δὲν βλέπεις αὐτοῦ κανένα ἴχνος γιὰ τὸν φόνο τοῦ Κίγκ; Δὲν κείται ἐδῶ τὸ βασικὸ μοτιβο γιὰ τὴν ἀπαίσια πράξι; Δὲν μποροῦσε τάχα ὁ Μπέργκερ νά ἦταν ὁ δολοφόνος τοῦ Κίγκ; Ναι, Λίντα, αὐτὴ τὴν στιγμή εἶμαι ὑπερβέβαιος, ὅτι ὁ Μπέργκερ ἐσκότωσε τὸν Κίγκ γιὰ νά ἰδιοποιηθῇ τὸ χρημα του. Ἴσως νά ἤξερε καὶ ὁ Μπορούσσοφ τίποτε γι' αὐτό. Καὶ μὲ ἐφωλάκισε, δὲν ἐφρόντισε καθόλου γιὰ τὴν ἐλευθέρωσί μου γιὰ νά μπορέσῃ καλλίτερα νά δραπετεύσῃ μαζί μὲ τὸ χρυσάφι! Ἡ μήπως τάχα εἶναι αὐτὸς ὁ Μπορούσσοφ ὁ φονεύς;

Ἄ Σάσα ἐσταμάτησε ἐξηγτημένος.

Ἐξῶς ἤκουοντο δυνατὲς παιδικὲς φωνές:

— Παραρτημα—Παράρτημα—ἡ αἰνιγματικὴ ἐξαφάνισις ἐνὸς ῥῶσσο—Κολοσιαία κλοπὴ χρυσοῦ!—Οἱ δολοφόνοι τοῦ Κίγκ.

Εἰς τοὺς τοίχους ἐτοιχοκολλήθησαν φωτογραφίαι τοῦ φυγάδος καθὼς καὶ ἐντάματα συλλήψεως.

«Ὁ Μπορούσσοφ ἔνας ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων μελῶν τῆς ἐνταῦθα ῥωσικῆς παροικίας ἀπόψε ἐξηφανίσθη κατὰ τρόπον ἀνεξήγητον. Καθὼς βραδύτερον ἐβεβαιώθη ὑπεξήρесе καὶ ἔλαβε μαζί του πολλὰ ἐκατομμύρια δολλαρίων εἰς χρυσόν, τὰ ὅποια διεχειρίζετο διὰ τὴν ῥωσικὴν κοινότητα. Ἐπειδὴ ὁ χρυσὸς προέρχεται ἀπὸ τὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δολοφονηθέντα ἐκατομμυριοῦχον Κίγκ τεκμαίρεται, ὅτι ὁ Μπορούσσοφ εἶναι εἰς ἐκ τῶν φονέων τοῦ Κίγκ. Εἶναι...»

Τὸ ἴδιο βράδυ παρουσιάσθησαν στήν αστυνομία τρεῖς ἀνθρωποι ποῦ ἐπίστωναν, ὅτι εἶδαν τὸν ξένον δραπέτην. Ὁ πρῶτος ἓνας σιδηροδρομικὸς υπάλληλος ἀντελήφθη ἓνα νευρικὸ ταξειδιώτην μὲ βαρεῖες βαλίτσες. Ὁ ἀνθρωπος ποῦ ἀσφαλῶς μποροῦσε νά

είναι ο Ύδιος με τὸν τῆς φωτογραφίας τοῦ ἔκαμε ιδιαίτερη ἐντύπωση γιατί ἐφαίνεται ἀνήσυχος καὶ ἐκοίταζε πρὸς ὄλες τις μεριές σ'αὐν νὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ κάτι τι. Ἔφερε δὲ μπλὲ γιαλιά.

Οἱ ἄλλοι δύο ἄνθρωποι, δύο ἀχθοφόροι, ἐπιστοποίησαν τὸ ὕδιο καὶ προσέθεσαν ὅτι ἢ βαλίτσες τοῦ κυρίου αὐτοῦ, τις ὁποῖες μετέφεραν στὸ τραῖνο, ἦσαν ὑπερβολικά βαρεῖες σ'αὐν νὰ ἦσαν γεμάτες με «σίδερο». Ἐπῆραν δὲ καὶ καλὸ παურμπουάρ μόλις ὁ κύριος ἀνέβηκε εἰς τὸ ἐξπρὲς τῆς Φιλαδελφείας.

Κανείς ἄλλος δὲν παρουσιάστηκε....

Ὁ ἄστυνομικὸς Διευθυντῆς ἐτηλεφώνησε ἀμέσως στὸ Ντετροῦά γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Χόλστεν, ἔλαβε ὅμως τὴν ἀπάντησι, ὅτι εἶχε πάει πάλιν ταξείδι. Δὲν ἤξευραν δὲ σὲ ποιὸ μέρος.

Ὁ Χόλστεν συνήντησε τὸν τοπικὸν ἄστυνομικὸν ἀλλὰ ἀπὸ κάνα δυὸ ἐρωτήσεις ποῦ τοῦ ἔκαμε κατ'ἀλαβε ἀμέσως ὅτι δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸν βοηθήσῃ σχεδὸν σὲ τίποτε. Ἐρκεῖται τότε νὰ τοῦ ζητήσῃ τὸν χάρτην τῆς περιοχῆς τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἔλαβε ἐπέστρεψε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ἐίχε πειὰ σκοτεινιάσει ἀρκετά. Βαθὺ σκοτάδι ἐβασίλευε στὸ σαλόνι. Δὲν ἀκουγότανε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ ῥουχορητὸ τοῦ Γκόντινορ.

Ἄνήσυχος ὁ Χόλστεν ἄναψε τὸ φῶς. Μὲ κόπο κατ'ῶρθωσε νὰ ξυπνήσῃ τὸν ἐπιθεωρητήν.

— Ποῦ εἶναι ὁ Μπάνκ καὶ ὁ ἰουάν τὸν ῥωτά.

— Περίπατο, ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ Γκόντινορ ποῦ τρίβοντας τὰ μάτια του προσπαθοῦσε νὰ ξυπνήσῃ.

— Τέτοια ὥρα; Ὁ Χόλστεν ἐτρόμαξε. Καὶ ὁ Γκόντινορ ἀπεσπάρθη ἀπὸ τὰ ὄνειρά του. Ἐκοίταζε τὸ ῥολόγι τοῦ

— Μὰ διάβολε, εἶναι τόσο ἀργά! Μὰ αὐτοὶ τότε λείπουν ὥρες δλόκληρες. Δὲν θὰ τοὺς συνέβη τίποτε; ἔ!

— Θὰ παραπλανήθησαν. Ἄν δὲν ἐρθουν ὅμως τώρα κοντὰ πρέπει νὰ βγοῦμε πρὸς ἀναζήτησί τους εἶπεν ὁ Χόλστεν ἔμφροντις.

Τὴν στιγμή αὐτὴ ὁ κρότος ἐνὸς ἀμαξιτοῦ τοὺς ἔκαμε νὰ τρέξουν στὸ παράθυρο. Στὸ

ἡμίφως ἐνὸς φαναριοῦ εἶδαν ἓνα προχωρημένο στὰ χρόνια ἄνθρωπο νὰ κατεβαίη ἀπ' αὐτό.

Μὲ πολὺ κόπο ὁ ξενοδόχος καὶ ὁ ἀμαξιτὸς μετέφεραν τις βαρεῖες βαλίτσες του.

— Ὑπάρχει κανένα δωμάτιο ἀδειανό; ἀκούστηκε ἡ φωνὴ του σὲ παρεφθαρμένη ἀγγλική. Ὁ ξενοδόχος ὠδήγησε τὸν νέο ξενοθτοῦ στὸ μόνο δωμάτιο ποῦ ἦταν ἀκόμη ἐλεύθερο δίπλα στὸ σαλόνι τοῦ Χόλστεν. Ὁ τελευταῖος ἐγέντωσε τὰ αὐτιά του.

— Σήμερα θὰ ἡσυχάσω, εἶπεν ὁ ξένος, Αὔριο ὅμως θὰ ἀνέβω με τὰ πόδια μου στὰ βουνά.....

— Μὲ τὰ πόδια;—στὰ βουνά; τὸν ἐρώτησε ἔκπληκτος ὁ ξενοδόχος.

Καὶ ὁ Χόλστεν ἐξεπλάγη.

— Ναι εἰμαι ἓνας μανιώδης περιηγητῆς. Μπορεῖτε νὰ μοῦ προμηθεύσητε κανένα καλὸ χάρτη τῆς περιοχῆς;

— Μόνο ὁ ἄστυνομικὸς μας ἔχει ἓνα, ἄκουσε εἰς ἀπάντησι ὁ Χόλστεν, θὰ σᾶς τὸν προμηθεύσω αὔριο τὸ πρωῖ.

— Καλά. Δὲν μοῦ λέτε, ἔχετε κανένα ἀσφαλὲς μέρος γιὰ νὰ φυλάξετε τις ἀποσκευές μου γιὰ μερικὲς ἡμέρες;

Ὁ ξενοδόχος κατένευσε καὶ ἐξῆλθε.

Ὁ Χόλστεν ἐκοίταζε τὸν Γκόντινορ.

— Ἄν μπορούσαμε....;

— Ἴσως....! καὶ ὁ Χόλστεν ἐκτυποῦσε τὴν πόρτα.

Μιὰ τρομαγμένη φωνή, ἓνα ἐπιτροχάδην μάζευμα χαρτιῶν ἦσαν ποῦ ἀντελήφθη ὁ Χόλστεν τὴν στιγμή ποῦ ἔμπαινε στὸ δωμάτιο τοῦ ξένου.

— Συγγνώμην, εἶπε, ἤκουσα τυχαίως, ὅτι αὔριο σκοπεύετε νὰ πάτε στὰ βουνά. Ἐπειδὴ ὁ φίλος μου καὶ ἐγὼ ἔχουμε τὴν ἴδια ἀπόφασι, ἐπρομηθεύθημεν τὸν μοναδικὸ χάρτη τῆς περιοχῆς....

Ὁ ξένος κατάπτε μιὰ βλασφημία..... καὶ ἔτσι θέλουμε νὰ σᾶς ἐρωτήσουμε, ἂν ἐπιθυμῆτε νὰ ἐκδράμωμεν ἀπὸ κοινοῦ;

— Ὁχι—ὄχι—ὄχι! Ἡ ἀρνησις ἦτο τόσο ἀναιδής καὶ χονδρὴ ποῦ ὁ Χόλστεν καὶ ὁ Γκόντινορ δὲν μπόρεσαν νὰ κρατηθῶν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνταλλάξουν βλέμμα ἐκπλήξεως.

— Φέρεσθε τουλάχιστον παράξενά, κύριε! Ποῖος εἰσθε ἀλήθεια; Ὁ Χόλστεν ἐφάνη

δει προσεβλήθη.

—Βλασθίλαος Μπορούσωφ από την Νέα Υόρκη, ἀπήντητε αὐτὸς, καὶ σεῖς;

—Φρέδ Μίλλερ ἀπὸ τὸ Σικάγο.

—Καὶ τί κάμνετε ἐδῶ;

—Τι σὰς ἐνδιαφέρει; τοῦ ἀπήντησε ὁ Μπορούσωφ, δὲν ἀκούσατε ὅτι κάμνω μιὰ περιήγησι; ἐξ ἄλλου νὰ μὲ συγχωρήτε γιὰ τὴν συμπεριφορὰ μου γιὰτι εἶμαι πολὺ νευρικοῦς λόγῳ τοῦ μακροῦ ταξιδίου. Ἄν θέλετε νὰ κάμουμε αὔριο μαζὺ τὴν ἐκδρομὴ αὐτὸ θὰ μ' εὐχαριστήσῃ πολὺ, δὲν πιστεύω δὲ νὰ μὲ παρεξηγήσετε ἂν τώρα σὰς παρακαλέσω νὰ ἀπέλθῃτε διὰ νὰ λάβω καιρὸν ν' ἀναπαυθῶ λιγάκι.

Μόλις ἐβγήκαν ἔξω ὁ Γκόντινορ ἠρώτησε.

—Λοιπὸν; τί σκέπτεσαι;

Ἐὸ Χόλστεν τοῦ ἔκαμε νεῦμα νὰ σιωπήσῃ ἐπαρὰ φύλαξε νὰ ἰδῇ τί θὰ κάμῃ ὁ ῥώσσο. Αὐτὸς ὅμως ἔσβυσε τὸ φῶς καὶ ἔπεσε στὸ κρεβάτι του.

—Καὶ ὅμως δὲν ἦλθαν ἀκόμη, παρετήρησεν ὁ Γκόντινορ.

—Αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐξέλθουμε πρὸς ἀναζήτησίν των. Μπορεῖ νὰ συνέβῃ ἐπὶ τέλους καὶ τίποτε εἴτε στὸν Μπάνκ εἴτε στὸν Γιουάν, ἐξ ἄλλου ἔχουμε καὶ πανσέληνο. γεγονός ποῦ θὰ μᾶς εὐχεράνη πολὺ στίς ἐρεῦνες μας.

Ἡ τύχη τοὺς ἐβοήθησε στὴν ἐκλογὴ τοῦ δρόμου των. Μόλις εἶχαν προχωρήσει λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι στὸ βᾶθος διέκριναν μιὰ σκιά ποῦ ἐπροχωροῦσε καὶ αὐτὴ. Ταχύονον τὸ βῆμα καὶ τί βλέπουν; τὸν Μπορούσωφ. Αἶφνης ὁ Μπορούσωφ ἐστάθηκε ἔβγαλε ἓνα χαρτί ἀπὸ τὴν τσέπη του ἐμέτρησε μερικὰ βήματα ἔσκυψε καί.....

—Μὰ ποῦ ἔμεινε;

Ἐὸ ῥώσσοσ εἶχεν ἐξ α φ α ν ι σ θ ε ῖ! Σὰν νὰ τὸν εἶχε καταπιῇ ἡ γῆ.

Ἐὸ Χόλστεν μὲ τὸν Γκόντινορ ἔτρεξαν εἰς τὸ μέρος αὐτὸ, ἔψαξαν παντοῦ. Κανὲν ὅμως ἔχνος, κανὲν σημεῖον!

—Πάλι μᾶς ξέφυγε, εἶπε Χόλστεν, αἶφνης ὅμως παρετήρησε κάτω ἓνα χαρτί, τὸ σηκώνει καὶ εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης βλέπει ὁ

τι εἶναι ἓνα σχεδιάγραμμα, τὸ σχεδιάγραμμα τῆς εἰσόδου εἰς τὴν κρύπτην τῶν ληστών. Λοιπὸν ὁ Μπορούσωφ εἶναι σύντροφος τοῦ Μπέργκερ.

—Γκόντινορ ἐπιστρέψατε ὀπίσω εἰς τὸ ξενοδοχεῖο. Τηλεφωνήσατε εἰς τὸ ῥίχμοντ, ζητήσατε ἐνισχύσεις. Ὅλη ἡ ἀτυνομία τῆς περιφερείας πρέπει νὰ ἔλθῃ μὲ φορητὰ αὐτοκίνητα. Φέρετε τοὺς ὄλους ἐδῶ. Ὅα σὰς ἀφήσω σημεῖωμα ποῦ εἶναι ἡ εἴσοδος. Γρηγορα, γρηγορα.

Καὶ ἐνῶ ὁ Γκόντινορ ἔσπευδε νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Χόλστεν αὐτὸς ἐκάθησε σὲ μιὰ πέτρα καὶ ἤρχισε νὰ μελετᾷ τὸ σχεδιάγραμμα. Μετὰ πολλοὺς κόπους κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ τὴν εἴσοδο. Ἀφήνει ἓνα σημεῖωμα γιὰ τὸν Γκόντινορ καὶ προχωρεῖ. Ἀνεβαίνει στὴν μυστηριώδη πλάκα ποῦ πιεζομένη βυθίζεται στὸ ἔδαφος καὶ περιμένει. Τέλος ἡ πλάκα φθάνει στὴ βάσι τῆς σπηλιᾶς. Βαθὺ σκοτάδι βασιλεύει. Ἀνάβει τὴν λάμπα του. Πελώριοι τοῖχοι τοῦ φράζουν τοὺς δρόμους. Αἶφνης ἀκούει μιὰ φωνή — «Μὰ αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Γιουάν;» — Προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος ἀπ' ὅπου ἀκούστηκε, ἔτε ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος ἀκούει: «Τὸν παλιάνθρωπο μὲ παρέσυρε ἐδῶ κάτω.»

—Μπορούσωφ! Μὰ πῶς ὁ σύντροφός τοῦ Μπέργκερ εἶναι μαζὺ μὲ τὸν Γιουάν;

Τεντώνει τὰ αὐτιά του ψάλλοντας ταυτοχρόνως τὸν τοῖχο ποῦ εἶναι μπροστά του.

—Αὐτὸς ὁ χῶρος εἶναι μιὰ παγίς ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν θὰ μποροῦσαμε νὰ ξεφύγουμε. Ἐχει μὲν εἴσοδο, ὄχι ὅμως καὶ ἔξοδο, ἀπήντησε ὁ Μπορούσωφ σὲ μιὰ ἐρώτησι τοῦ ἱατροῦ.

—Καὶ τί θὰ ἀπογίῃ μὲ μᾶς; ὁ Μπάλνκ ἐφαίνετο σιγὰ σιγὰ νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸν λήθαρο.

Ἐὸ Χόλστεν ἐσκέπτετο τί νὰ κάμῃ νὰ ζητήσῃ νὰ βρῇ τὴν εἴσοδο ἢ νὰ περιμένῃ τὸν Γκόντινορ; Σκεπτόμενος ἀκούμπησε στὸν τοῖχο, Αἶφνης ὁ τοῖχος ὑπεχώρησε καὶ ὁ Χόλστεν ἀποτόμως εὐρέθηκε ἀνάμεσα στοὺς δυὸ συντρόφους του καὶ τὸν Μπορούσωφ ποῦ κατατρογμένοι τὸν παρετήρουν.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)